

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/530/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210853
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210853.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/213/2012-109 zo dňa 26. augusta 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/213/2012-109 zo dňa 26. augusta 2013 potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a súčasne vyslovil, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Z dôvodov tohto rozhodnutia vyplýva, že okresný súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p. konal a rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ako aj v neprítomnosti odporcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7Er/1172/2010 a 5Er/9/2009, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľ (v postavení oprávneného) v exekučnom konaní sp. zn. 7Er/1172/2010 podal dňa 03. 08. 2010 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. C. na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava zo dňa 10. 05. 2010 sp. zn. SR 03372/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 06. 2010, na vymoženie povinnosti zaplatiť sumu 97,43 Eur s príslušenstvom. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdnym exekútorom Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13. 10. 2010. Súd výzvou zo dňa 02. 11. 2010 vyzval Stály rozhodcovský súd Bratislava na predloženie rozhodcovského spisu SR 03372/10 a doručeníky preukazujúci doručenie rozhodcovského rozsudku povinnému. Dňa 04. 02. 2011 bolo vydané súdom poverenie č. 5505*029956 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 97,43 Eur a nahradiť trovy predchádzajúceho konania 124,34 Eur a trovy exekúcie. Okresný súd uznesením č.k. 7Er/1172/2010-13 zo dňa 08. 02. 2011, ktoré nadobudlo

právoplatnosť 14. 04. 2011 exekúciu zastavil a uznesením č.k. 7Er/1172/2010-24 zo dňa 30. 04. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. 06. 2012 súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

Navrhovateľ (v postavení oprávneného) podal dňa 12. 12. 2008 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému O. V. na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 19. 09. 2008 sp. zn. SR 08777/08, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. 10. 2008, na vymoženie povinnosti zaplatiť sumu 36.498,00 Sk s príslušenstvom (1.211,51 Eur). Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdnym exekútorom Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 12. 01. 2009. Dňa 21. 01. 2009 bolo okresným súdom vydané poverenie č. 5505*016072 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 1.211,51 Eur s úrokom z omeškania 156,21 Eur a 0,25 % úrok z omeškania denne zo sumy 669,85 Eur od 28. 08. 2008 do zaplatenia, trovy predchádzajúceho konania 280,26 Eur a trovy exekúcie. Okresný súd uznesením č.k. 5Er/9/2009-15 zo dňa 23. 03. 2010 exekúciu zastavil, ktoré uznesenie bolo zrušené uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5Er/9/2009-41 zo dňa 19. 11. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. 12. 2010. Dňa 16. 10. 2009 bolo súdnym exekútorom vrátené poverenie na vykonanie exekúcie.

V prerokováanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 495,00 Eur z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného v exekučnom konaní (sp. zn. 7Er/1172/2010 Okresného súdu Liptovský Mikuláš) v zákonom stanovenej lehote. Veci bola pridelená sp. zn. 4C/213/2012. Z rovnakých skutkových dôvodov uplatnil navrhovateľ voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 125,00 Eur z titulu majetkovej škody a sumy 330,00 Eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného v exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote (sp. zn. 5Er/9/2009 Okresného súdu Liptovský Mikuláš). Veci bola pridelená sp. zn. 4C/147/2012.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 4C/147/2012-22 zo dňa 27. 02. 2013 spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4C/147/2012 a 4C/213/2012 s tým, že konanie sa bude viesť pod sp. zn. 4C/213/2012.

Okresný súd citujúc ustanovenie § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a) bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov konštatoval, že citované ustanovenie zákona nedefinuje pojem nesprávneho úradného postupu; nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Vychádzajúc z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2010 okresný súd konštatoval, že v exekučnom konaní je súd zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (uznesenie NS SR 3Mcdo/11/2010). Už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je exekučný súd konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku oprávnený aj bez návrhu (ex officio) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/105/2011).

Na základe uvedeného mal okresný súd za to, že exekučný súd konal v predmetných veciach priebežne, bez zbytočných prietahov, pričom s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/2002 samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podieľajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie nie takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v

primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Vzhľadom k tomu, že súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu priesťahov v predmetných exekučných konaniach) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Bez pozornosti nezostalo, že vo veci vedenej pod sp. zn. 5Er/9/2009 bolo poverenie vydané v zákonnej lehote.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, vznikol nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v konaní neúspešnému. Z dôvodu, že odporca náhradu trov konania nevyčísľil a z obsahu spisu trovy konania nevyplývali, súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Namietal, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, pričom uviedol dôležité dôvody, pre ktoré sú všetci sudcovia daného okresného súdu vylúčení z pojednávania a rozhodovania vo veci. Navrhovateľovi nebolo vôbec predložené rozhodnutie o vylúčení, resp. nevylúčení sudcov okresného súdu, a teda v prípade vylúčenia sudcov je zrejmé, že o veci rozhodoval nezákonný sudca. V prípade nevylúčenia sudcov by sa navrhovateľ bol bránil sťažnosťou na ústavnom súde. Bez vydania akéhokoľvek rozhodnutia bola však možnosť ochrany voči prejednaniu veci pred zákonným sudcom odňatá a celkom zmarená. Keďže uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, súd nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Navrhovateľ už v texte žaloby upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V uvedenej súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, resp. Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Prešove. V ďalšej časti odvolateľ namietal, že okresný súd ignoroval žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu, na pojednávaní bez účasti navrhovateľa meritórne rozhodol, pričom opomenul, že navrhovateľ trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní. Navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení rozhodnutia. Taktiež navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. V konkrétnostiach navrhovateľ poukázal na to, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že navrhovateľom tvrdý nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný a nerozhodol o návrhu v zákonom stanovenej lehote. Konajúci súd sa nevysporiadal so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu, a teda jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné. Záver súdu, že exekučný súd konal priebežne a bez zbytočných priesťahov, z vykonaného dokazovania nevyplýva, práve naopak, priesťahy sú z vykonaného dokazovania zrejmé. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil navrhovateľovi, s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Taktiež navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V uvedenom kontexte namietal porušenie kontradiktórnosti predmetného konania.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 veta prvá O. s. p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O. s. p. a bez nariadenia

odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Primárne je zo strany odvolacieho súdu potrebné poukázať na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O. s. p.). V tejto súvislosti je zjavné, že (nepochybne z dôvodu predkladania enormného množstva typových podaní navrhovateľom na súdy) hmotnoprávne odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. V odvolaní navrhovateľa niet jedinej zmienky (tobôž protiargumentácie) vo vzťahu k argumentácii okresného súdu obsiahnutej v napadnutom rozhodnutí. Odvolací súd nie je oprávnený preskúmať prvostupňové rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok.

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením sp. zn. 6NcC/65/2012 zo dňa 19. 12. 2012, že zákonná sudkyňa Mgr. Zuzana Bajlová nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci aktuálne vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4C/213/2012. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8NcC/67/2012 zo dňa 28. 12. 2012 nadriadený súd rozhodol, že sudkyňa Mgr. Zuzana Bajlová nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4C/147/2012. Od vydania týchto rozhodnutí, v ktorých nadriadený súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo ku žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu, preto argumentácia odvolateľa o konaní vylúčeného sudcu je bezpredmetná. Nezodpovedá stavu veci tvrdenie odvolateľa (dôvody odvolania pod bodom 3.), že navrhovateľovi nebolo vôbec predložené rozhodnutie o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov okresného súdu. Právny zástupca navrhovateľa prevzal rozhodnutia Krajského súdu v Žiline dňa 04. 03. 2013, čo vyplýva z doručky nachádzajúcej sa v súdnom spise na č.l. 25.

Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že aktuálna aplikačná prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný, profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstupu, pričom samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával aj svoju funkciu, nezakladá pomer sudcu k veci, teda dôvod pre jeho vylúčenie. Je nesporné, že zákonná sudkyňa nekonala a nerozhodovala v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, a teda neexistuje dôvod pre vylúčenie zákonnej sudkyne Mgr. Zuzany Bajlovej z pojednávania a rozhodovania v danej veci. Následne možno konštatovať, že námietka z odvolania, že vo veci nerozhodoval nezaujatý sudca, nie je dôvodná.

Odvolací súd nespochybňuje, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo účastníka byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásadu kontradiktórnosti však nemožno vykladať absolútne, resp. formalisticky, ale len vo väzbe s ostatnými zásadami/ustanoveniami procesného predpisu. Predovšetkým účastník konania realizuje svoje procesné práva v rámci súdneho pojednávania, na ktoré bol navrhovateľ riadne a včas predvolaný, pričom o možnosť ich uplatnenia sa obral sám svojím postupom - bezdôvodnou neúčastťou na súdnom pojednávaní.

Okresný súd vytýčil termín pojednávania na deň 27. 03. 2013 a zároveň vyzval účastníkov, aby na súdnom pojednávaní predložili súdu originály všetkých listinných dôkazov na vec sa vzťahujúcich. Účastníci a právny zástupca navrhovateľa predmetnú výzvu prevzali dňa 04. 03. 2013. Dňa 08. 03. 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k žalobe o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Predmetné vyjadrenie bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 14. 03. 2013. Dňa 06. 03. 2013 bolo okresnému súdu doručené e-mailové podanie, ktorým navrhovateľ žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu spolu s návrhom na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Okresný súd pojednávanie dňa 27. 03. 2013 odročil za účelom doplnenia e-mailového podania a rozhodnutia o procesnom návrhu navrhovateľa. Uznesením č.k. 4C/213/2012-57 zo dňa 10. 04. 2013

okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 8Co/261/2013 zo dňa 28. 06. 2013 uznesenie okresného súdu potvrdil. Po vrátení veci okresnému súdu vo veci samej bolo nariadené pojednávanie na deň 26. 08. 2013. Predvolanie na pojednávanie prevzali účastníci a právny zástupca navrhovateľa dňa 15. 08. 2013. Dňa 22. 08. 2013 bolo okresnému súdu doručené e-mailové podanie, ktorým navrhovateľ žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho posúdenia zásady nestrannosti súdu a sudcu spolu s návrhom na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti zo dňa 04. 04. 2013, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného súdu a práva na nestranný súd. Svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil odporca mailovým podaním zo dňa 21. 08. 2013. Okresný súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 26. 08. 2013 bez prítomnosti zúčastnených strán a právneho zástupcu navrhovateľa, po tom, ako zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania.

V prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom nemôže dôjsť k odňatiu práva účastníka konať pred súdom (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 116/93) a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti účastníkov konania.

Dôvodom žiadosti navrhovateľa o odročenie pojednávania bola námietka zaujatosti sudkyne, ktorá vec prejednáva, z dôvodu absencie jej nestrannosti. Ak sudkyňa takémuto návrhu na odročenie pojednávania nevyhovela a vec následne prejedнала a rozhodla v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľa, postupovala v plnom súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p., keďže o jej nevyklúčení z prejednávania a rozhodovania veci z tých istých dôvodov už bolo právoplatne rozhodnuté nadriadeným súdom. Účasť na pojednávaní súdu je právom, ktoré v prejednáwanej veci navrhovateľom a jeho právnym zástupcom nebolo využité. Súčasne v tejto veci neexistoval (iný) dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Iné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k nežiaducim prieťahom v konaní, ktorých (tvrdená) existencia je v konečnom dôsledku základom samotného nároku uplatňovaného navrhovateľom v žalobe. Pokiaľ navrhovateľ žiadal konanie prerušiť, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti zo dňa 04. 04. 2013, o tomto návrhu rozhodol okresný súd uznesením dňa 26. 08. 2013 tak, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Krajský súd v Žiline uznesením 6Co/531/2013 zo dňa 29. 11. 2013 uznesenie okresného súdu potvrdil. Aj keď okresný súd rozhodoval o návrhu na prerušenie konania (jeho zamietnutí) na pojednávaní, na ktorom zároveň rozhodol vo veci samej, vzhľadom na nedôvodnosť tohto návrhu a vecnú správnosť tohto rozhodnutia nezakladá postup okresného súdu vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Bez akéhokoľvek racionálneho základu sú tvrdenia odvolateľa v tom smere, že súd si určil sám okruh a rozsah dokazovania. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní je mimo rámca akýchkoľvek pochybností zjavné, že dokazovanie bolo vykonané výlučne oboznámením podstatného obsahu exekučného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7Er/1172/2010 a sp. zn. 5Er/9/2009 - ktorý dôkaz výslovne (strana 2 pôvodných návrhov) požadoval samotný navrhovateľ. Inú skutočnosť nie je možné vyvodíť ani z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Písomné vyjadrenie odporcu k veci samej bolo doručené okresnému súdu dňa 08. 03. 2013 a doručené bolo právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 14. 03. 2013, o čom svedčí doručka v súdnom spise na č.l. 39 spisu. Námietku odvolateľa, ktorý tvrdil, že sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej strany, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú, pretože navrhovateľ mal dostatočný časový priestor, aby sa s obranou žalovanej strany procesne vysporiadal. Navyiac predmetné vyjadrenie bolo oboznámené na súdnom pojednávaní dňa 26. 08. 2013, ktorého sa navrhovateľ ani právny zástupca navrhovateľa osobne nezúčastnili z vlastnej vôle. Odvolací súd z uvedených dôvodov na túto tvrdenú vadu konania neprihliadal.

Odvolacie námietky navrhovateľa sa nedotýkajú hmotnoprávných dôvodov, pre ktoré okresný súd žalobu zamietol. Hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia uplatneného nároku navrhovateľa bolo nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ v danom prípade odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu nedodržaním zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia. Okresný súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v súdnej veci nedošlo

k prietahom s poukazom na skutkový stav popísaný vyššie. Súd potom nemal za preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a z obsahu spisu mu vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.